

Мій друг – машиніст Микола Черненко

Роки, роки... Вони збігають, як короткі літні ночі, заколисуючи вранішню прохолоду, як колесала нашу юність поїзна робота на паровозах різних серій із великогазовими вантажними поїздами. Всі ми в ті далекі вже повесні роки працювали, вкладаючи молоду енергію у відбудову зруйнованої війною України. Спогади кличуть мене в ті нелегкі часи, коли наша звитяжна праця на паровозах давала неабиякий трудовий внесок у показники роботи Львівської залізниці.

...Кімнатну тишу раптом розірвав телефонний дзвінок, у слухавці почувся знайомі нотки голосу мого одногрупника по залізничному училищі, тернополянина Миколи Черненка.

Минуло вже понад 55 років з того часу, як червневого дня 1955-го, отримавши професію помічника машиніста паровоза, ми роз'їхались у різні депо нашої залізниці. На роботу в Тернопільське паровозне депо скерували Юхима Апостолюка, Петра Базаокого, Євгена Кирилова, Олександра Скрипника, Григорія Панченка, Миколу Черпітьяка та Миколу Черненка.

За два роки навчання в училищі ми настільки здружились, що в цей день прощались зі сльозами на очах, йдучи назустріч невідомій робітничій долі. Наш майстер-вихователь Микола Логвінович Шевчук заспокоював настановами: "Хлопці,

почнете працювати – все нормалізується, тільки підтримуйте один одного, як це було в роки навчання, не втрачайте дружніх зв'язків".

Тернопільській групі було, мабуть, найбільш комфортно, адже з ними виїжджав староста групи Микола Черненко, хоча і йому було нелегко, борідного брата Костянтина – слюсаря-вагонника – скерували на роботу в далекий Казахстан.

Староста групи Микола Черненко за час навчання зарекомендував себе не тільки як здібний та сумлінний учень, але як організатор і командир групи. Коли учні знаходилися в гуртожитку, у вільний від навчання час уся відповідальність за дисципліну в групі була на ньому – старості.

У Тернополі Миколу призначили поїзним кочегаром паровоза. Так розпочалося трудове життя локомотивника, сповнене не тільки поїзної романтики, але й важкої виснажливої праці на паровозі. Микола Михайлович ніколи не шкодував, що вибрав професію залізничника, де треба завжди бути уважним, зібраним, пам'ятаючи, що машиніст – одна з основних професій на залізниці, на ньому лежить відповідальність за життя пасажирів, справність локомотива, на якому працює. Про це завжди говорили його перші наставники, машиністи Глоба та Качанов. Але шлях до управління локомотивом не такий простий та короткий, до цього треба ще від-

дати немало років праці на посаді помічника машиніста. Ще й призов до армії відтермінував мрію стати машиністом. Відслуживши у війську, Микола Черненко повернувся в Тернопіль і знову поринув у поїзну роботу. При цьому наполегливо вивчав технічну літературу, завдяки чому й став машиністом. Наприкінці 60-х років Микола повів свій перший вантажний поїзд.

А ще в молоді роки Микола Михайлович був активістом громадської роботи – майже десятком літ очолював молодіжну організацію депо. Вершини майстерності в роботі машиністом Микола Черненко досяг у середині 70-х років, показуючи приклад майстерного водіння поїздів, бо молодіжний лідер зобов'язаний у всьому бути найкращим.

Він по-справжньому любив свою професію. Якраз у ті роки тернополянин Василь Острівець присвятив йому віршовані рядки, як приклад звитяжної роботи та продовження династії Черненків-залізничників:

**Черненко – машиніст,
колишній кочегар.
Підріс, потягся до людей,
навчався в Чернівцях!
На залізниці батько й дід,
і від такого – я!
Такий вже наш, Черненків, рід –
династія моя!**

Колесо дитинства Миколи Черненка котилось дорогами мальовничого села Волчинець, що на правому березі Дністра, неподалік

Могилів-Подільського. Сьогодні околицею цього села проходить державний кордон між Україною та Молдовою. Та саме Тернопіль став для нього другою малою батьківщиною, тут пройшли його юні й зрілі роки. У Тернополі збулася його заповітна мрія – він став класним машиністом тепловоза та дизель-поїзда. Тут вирости його син та донька. Син Миколи Михайловича – Андрій продовжує династію Черненків-залізничників, він машиніст дизель-поїзда.

Злітають роки, як білий вишневий цвіт, повертаючи нас у спогади про нелегку нашу післявоєнну юність.

Півтори сотні літ б'ється серце Львівської залізниці, у цій роботі – внесок і моїх ровесників-випускників Чернівецького залізничного училища №1, серед них і Микола

Черненко. Та хоч нам сьогодні вже понад 75, ми так само щиро переїмаємо проблемами залізниці та відчуваємо радість і тривоги тих, хто прийшов після нас у деповські колективи. Їм нести далі естафету звитяжної роботи, прагнути проявити, утвердити та удосконалити себе в нелегкій залізничній праці.

Удень і вночі, у спеку й мороз, у дощ та хурделицю, в непроглядні тумани – у таких кліматичних умовах працює машиніст. І, мабуть, ніхто не рахував його недоспаних ночей та невідзначених свят. Станції, перегони, переїзди, вогні світлофорів, шум агрегатів локомотива – все це залишається в наших серцях назавжди.

**Дмитро ЛЕВИЦЬКИЙ, колишній машиніст тепловоза, м. Чернівці.
На фото: Микола Черненко з сином Андрієм**

Дякуємо за співпрацю

Тісна співпраця багато років поєднує два навчальні заклади – Львівський технікум залізничного транспорту і Чернівецький професійний ліцей залізничного транспорту, які готують фахівців для Львівської залізниці. Важливим аспектом у роботі з молоддю є наближення навчального процесу до реальних умов праці на залізниці. Для цього необхідно не тільки теоретично, а й практично вивчати пристрої, що використовуються для злагодженої роботи залізничного транспорту.

Коли адміністрація Чернівецького ліцею звернулася до дирекції Львівського технікуму з проханням допомогти у виготовленні стенду для дослідження реле постійного струму і макету рейкового кола, які будуть використані на заняттях у підготовці майбутніх електромонтерів СЦБ і зв'язку, відповідь була позитивною.

Викладач спецдисциплін Микола Васильович Заболоцький разом зі студентами заочного відділення взялися за виконання реального дипломного проекту. Невдовзі стенд і макет були виготовлені і відправлені у Чернівці.

Адміністрація Чернівецького професійного ліцею залізничного транспорту висловлює щиро вдячність дирекції Львівського технікуму залізничного транспорту, циклової комісії "Монтаж, обслуговування і ремонт АСК на залізничному транспорті", викладачеві Миколі Васильовичу Заболоцькому за внесок у зміцнення матеріально-технічної бази ліцею, високий професіоналізм і корисну співпрацю.

Богдан КУСИЙ, викладач Чернівецького професійного ліцею залізничного транспорту

СПОРТ

“Локомотив” був швидким на велотреку

Нещодавно у Львові, на велотреку СКА, відбувся зимовий чемпіонат України з велосипедного спорту. Участь у престижних змаганнях узяло 170 учасників із 20 команд, які представляли всі куточки України.

Хороші результати на цьому турнірі продемонстрували вихованці спеціалізованої дитячо-юнацької спортивної школи олімпійського резерву “Локомотив”. Найсильнішим у дисципліні гіт на 1000 м з ходу був представник залізничної велешколи Олег Чепіль. Загалом Олег зібрав повний комплект нагород, фінішувавши другим у командному спринті і посівши третє місце у дисципліні кейрін. Його коле-

га по команді Микита Пономаренко, окрім “бронзи” у командній гонці, посів третє місце у дисципліні скетч.

Варто відзначити і виступ на цих змаганнях юнацької команди “Локомотив”. Першими в командній гонці і третіми в олімпійському спринті були наші Роман Гладиш та В'ячеслав Павлюк. Не було рівних у командному спринті спортсменів СДЮСШОР “Локомотив” Михайлові Білозіру. Дві срібні нагороди чемпіонату здобула Анастасія Атаманчук, фінішувавши другою у груповій гонці з вибуттям та скетчі, ще дві бронзові нагороди Анастасія виборола у командному спринті і командній гонці.

ПОГОДА

прогноз погоди на 11-17 березня 2011р.

Упродовж 11-17 березня на більшій частині території Львівської залізниці у погоді переважатимуть відчутні весняні мотиви. У п'ятницю без істотних опадів, лише вдень здебільшого на Волині, Рівненщині місцями невеликі опади переважно у вигляді мокрого снігу та мряки. Місяцями ожеледиця. Вітер південно-західний помірний, поривчастий, на Закарпатті – слабкий. Температура вночі 1-6°, у горах, на Івано-Франківщині, Буковині при проясненнях місцями 7-12° морозу, вдень 3-8°, у горах від 0 до 3° тепла. У суботу місцями невеликі опади, в неділю без опадів. Вночі та вранці місяцями туман, паморозь, слабка ожеледь. Вітер південно-західний із переходом на південно-східний – від слабкого до помірного. Температура вночі від 0 до 5°, у горах місцями до 6-8° морозу, вдень 12 березня 5-10° тепла, 13 березня 7-12° вище нуля.

У понеділок без істотних опадів, а поширення теплого повітря із Середземномор'я обумовить подальше підвищення температури: вночі – близько нуля, вдень – до 10-15°, у горах 5-10° тепла.

Надалі з північного заходу поширюватиметься дещо прохолодніше повітря – у вівторок пройде невеликий дощ, надалі місяцями невеликі опади. Нічна температура 15 березня від 0 до 5°, вдень 8-13°, на Закарпатті до 14-16° тепла, надалі дещо понизиться: вночі від 3° морозу до 3° тепла, вдень 3-8° вище нуля, на Закарпатті вночі від 0 до 5°, вдень 10-15° тепла.

Ярослав ГОРОДЧУК, начальник дорожньої геофізичної станції

ЗАСНОВНИКИ:
управління Львівської залізниці та дорпрофсож
Ресстраційне свідоцтво
КВ № 1252.
Редактор
Ігор ПАРАЩАК
тел. 226-32-97
факс. 226-41-83
Заступник редактора
Андрій ВЕЗДЕНКО.....226-26-10

Відповідальний секретар
Галина КВАС.....226-25-67
Кореспонденти:
Орися ТЕСЛЮК.....226-32-03
Ольга ПАДКОВСЬКА.....226-01-65
Дмитро ПЕЛИХ.....226-36-23
Олександр ГЕРШУНЕНКО.....226-37-83
Оксана ПОДОЛЬСЬКА.....226-39-34
Коректор Валентина СУТАК.....226-37-80
Бухгалтер Тетяна АНДРУШКО.....226-46-80

**Львівський
Залізничник**

Адреса редакції: 79000 м. Львів, вул. Гоголя, 1.
E-mail: lz@railway.lviv.ua
ГС ДТГО “Львівська залізниця”
Р/р 260000092670
Код ЄДРПОУ 20851444 МФО 325956
ЛФ АБ “Експрес-Банк”

Індекс газети 30223.
Виходить щоп'ятниці.
Тираж 38 357.
Замовлення 360.
Зверстано у комп'ютерному центрі редакції газети “Львівський залізничник”.
Комп'ютерна верстка
Антоня БЕГЛЯРОВА 226-38-15.
Склад редакційної колегії:
Ігор Паращак, Андрій Везденко, Орися Теслюк, Галина Квас, Олександр Гершуненко.

Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.
Передрук текстових чи візуальних матеріалів газети можливий лише з письмового дозволу редакції. Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали. Рукописи та листи авторам не повертаються. При цитуванні посилання на газету “Львівський залізничник” обов'язкове.
Газету віддруковано у “Видавничому Домі “Високий Замок”.